

Bd. Magheru, nr. 20, 010334 București
tel.: 021.318.89.00 / 021.318.89.01; fax: 021.312.44.80
e-mail: marketing@nottara.ro
Casa de bilete: 021 317 41 01

Dosar de prezentare

Sala George Constantin

Prima reprezentație: 30 septembrie 2016

Iarna de Jon FOSSE

Traducerea: **Carmen VIOREANU**

Distribuția:

Ea - **Catrinel DUMITRESCU**

Andrea GAVRILIU

El - **Andi VASLUIANU**

Ștefan LUPU

Regia: **Mihai MĂNIUȚIU**

Scenografia: **Adrian DAMIAN**

Coregrafia: **Andrea GAVRILIU**

Muzica originală: **Mihai DOBRE, Ana Teodora POPA**

Adaptarea scenică: **Anca MĂNIUȚIU**

Light design: **Cristian ȘIMON, Andrei FLOREA**

Sound design: **Vladimir IVANOV**

Producție a Teatrului *Nottara*

SINOPSIS:

„Piesa *Iarna* de Jon Fosse este o stranie și enigmatică poveste de dragoste, scrisă de un dramaturg a cărui scriitură pare că se hrănește din aceea rarefiată, ilustrată și teoretizată de Maurice Maeterlinck, sub numele de „tragic cotidian”. Aici, esențial este nu atât dialogul exterior, cel care se rostește și se aude, ci acela interior, al ființei, cu destinul său și cu moartea. Structura dramatică a piesei îmi evocă, însă, încă un mare om de teatru al secolului XX, și anume Samuel Beckett, prin tulburătoarea sa capacitate de a investi elipsa – deci golul, absența, tăcerea – cu o forță generatoare de profunde sensuri existențiale.

Este ceea ce a permis creatorilor acestui spectacol să experimenteze o formulă spectaculară și stilistică inedită, în care, într-un decor abstract și ascetic – având însă uluitoarea și paradoxala capacitate de a exterioriza și interioriza IARNA – evoluează, în universuri paralele, unde gravitația și imponderabilitatea par că se contopesc, corpuri reale și corpuri fantasmatiche, pulsuni reprimite și pasiuni devastatoare, care ne vorbesc despre singurătate, despre nevoia de celălalt și despre dificultatea de a comunica. ”

Anca Măniuțiu

EXTRASE DIN TEXT:

FEMEIA

Nu-i așa

Nu-i așa că tu nu înțelegi nici un lucru

Nimic

BĂRBATUL

Da – cred că da

așa e

Ce-ar trebui să înțeleg

FEMEIA

Tu

nu vezi

nu vezi

Eu sunt aici

femeia ta

femeia ta e aici

și tu nu vezi

(Iarna, partea I)

FEMEIA

Mie nu-mi plac birourile

BĂRBATUL

Nici mie

dar

FEMEIA

Dar te duci la un birou

BĂRBATUL

Da

FEMEIA

Trebuie

BĂRBATUL

Da

FEMEIA

Atunci

păcat de tine

BĂRBATUL

Da
ar cam trebui să plec

FEMEIA

Du-te
atunci
De ce stai așa
Trebuie să pleci
Pleacă

(Iarna, partea I)

FEMEIA

Auzi dar
tu parcă erai căsătorit
sau ceva de genul ăsta
El încuviințează din cap
Ai copii

BĂRBATUL

Doi

FEMEIA

Și soția ta
ești căsătorit
da sigur că da

BĂRBATUL

Și tu

FEMEIA

Foarte căsătorită
Dintotdeauna căsătorită
Auzi
cea care a sunat

BĂRBATUL

A fost soția mea

FEMEIA

Ceva cu M
parcă

BĂRBATUL

Marta

(Iarna, partea a II-a)

FEMEIA
M-ai căutat

BĂRBATUL
De multe ori

FEMEIA
Ai fost aici de multe ori
dar tu erai numai în trecere prin oraș
nu-i așa

BĂRBATUL
Da

FEMEIA
Si in curând te întorci acasă

BĂRBATUL
Poate

FEMEIA
Mai rămâi pe aici?

BĂRBATUL
Nu

FEMEIA
Și cea care a sunat
ea
Cred că a sunat de multe ori

BĂRBATUL
Da
am ridicat telefonul
și ea mi-a zis
că nu mai e nevoie să mă întorc acasă

FEMEIA
Dar sper
că nu-i serios
a zis și ea doar așa

BĂRBATUL

Putem să plecăm de aici
într-un alt loc

FEMEIA

Nu termină
Nu putem
nu

BĂRBATUL

Putem cum să nu

FEMEIA

Tu și cu mine
Să plecăm departe
Împreună
Într-un alt oraș

BĂRBATUL

Da

FEMEIA

Doar tu și cu mine

BĂRBATUL

Da
doar noi
eu și cu tine

BĂRBATUL

Putem să facem asta
dacă vrei

FEMEIA

Nu
trebuie să înțelegi
Nu așa trebuie să fie

(Iarna, partea a IV-a)

Argumentul regizorului:

„*larna* e o poveste de dragoste, uneori bizară, alteori paradoxală – însă mereu neliniștitoare. O poveste despre singurătate și iubire.

larna e și povestea paralelă a unui grup de artiști reuniți în Sala Studio a de curând renăscutului Teatru *Nottara*, pentru a explora o modalitate experimentală de tratare a textului lui Jon Fosse.

larna este un spectacol-instalație în care actorii, dansatorii, decorul, muzica, dramaturgia sound-designul, light-designul creează nu doar ambientul, ci însăși substanța palpabil-teatrală a poveștii de iubire.

larna este aventura creatoare a unor artiști care, susținuți consecvent și generos de directoarea teatrului, Marinela Țepuș (precum și de toate celelalte compartimente ale instituției), au căutat să vă atragă și să vă cuprindă și pe dumneavoastră, spectatorii, în această instalație-poveste. De ce ? Pentru a încerca să trăim împreună, timp de o oră, vraja unică a visului treaz. ”

Mihai Măniuțiu

Argumentul scenografului:

„Jon Fosse e unul din autorii care imi plac enorm pentru modul tăios în care alătură cuvintele și pentru felul în care își aruncă personajele în neant. Așa că propunerea domnului Măniuțiu de a face acest text m-a bucurat, provocat și speriat în același timp. Am căutat mult să găsesc un spațiu care să exprime acea stare de a fi pe marginea prăpastiei, acea iarnă interioară cu frumusețea ei înfricoșătoare. Am creat un decor instalație, un soi de cutie de rezonanță a abisului. Albul orbitor, contrastul dintre muchiile tăioase ale spațiului și materialitatea organică și fragilă a solului, lumina ca stare și materie sunt elementele ce intră rezonanță cu expresivitatea actorilor.

Nu am cum să nu-mi exprim recunoștința pentru că Teatrul *Nottara* a înțeles importanța de a experimenta, de a sonda și alte zone, și a susținut prin toate mijloacele acest proiect. E extraordinar ca scenograf când ai în spate o echipă care susține necondiționat proiectul și care prin profesionalismul muncii lor transformă o idee fragilă, ce exista doar într-o schiță sau o simulare virtuală, într-o realitate scenică. ”

Adrian Damian

REPERE BIOGRAFICE

Autorul

Jon Fosse este una dintre vocile cele mai puternice și reprezentative ale teatrului scandinav contemporan. El s-a născut în data de 29 septembrie 1959, la Haugesund, în Norvegia. A debutat în 1983 cu romanul *Raudt, Svart (Roșu, Negru)*. Prima sa piesă, *Og aldri Skal vi skiljast (Nu vă mai vedem)* a apărut în 1994. Fosse, care a început prin a scrie poezie, proză, cărți pentru copii, este în acest moment unul dintre cei mai cunoscuți dramaturgi nordici contemporani, piesele lui fiind jucate peste tot în lume și traduse în peste 40 de limbi. Peste o mie de producții diferite cu textele sale au fost montate pe scene din Europa, Asia și Statele Unite ale Americii.

În 2007 scriitorul a obținut Ordinul Național pentru Merit în grad de Cavaler, acordat de Republica Franceză. De asemenea, a fost clasat, de către *The Daily Telegraph*, pe locul 83 în lista celor mai apreciate 100 de genii de viață.

În 2010, Jon Fosse a primit la Oslo, în cadrul unei ceremonii, Premiul Ibsen, oferit de guvernul norvegian, distincție care a mai fost acordată pînă acum regizorilor Robert Wilson și Ariane Mnouchkine.

Pentru contribuția sa la arta și cultura norvegiană, din 2011, scriitorului i-a fost oferită, special de către regele Norvegiei, *Grotten* - o reședință de onoare, situată la sediul Palatului Regal din centrul orașului Oslo și deținută de statul norvegian. În 2013 a fost nominalizat, la Premiul Nobel pentru Literatură, fiind unul dintre favoriți.

În 2015 dramaturgul a fost distins cu Premiul pentru Literatură al Consiliului Nordic pentru trilogia *Andvake , Olavs draumar și Kveldsvævd*.

Fosse este celebru pentru scrisul lui extrem de poetic, minimalist, în care tăcerile joacă un rol esențial. Unele dintre piesele sale au apărut în și repertoriile teatrelor din România, printre care *Omul cu chitara*, în regia lui Mihai Măniuțiu, *Vis. Toamna*, în regia lui Radu Afrim, *Frumos*, în regia lui Vlad Massaci sau *Numele*, în regia lui Vlad Cristache.

Regizorul

Născut în 1954 la Cluj, **Mihai Măniuțiu** și-a petrecut anii copilăriei și ai adolescenței în creuzetul de cultură al Transilvaniei. În București, studiază regia la clasa profesoarei Cătălina Buzoianu, absolvind IATC în 1978, iar în 2006 își ia doctoratul în teatru, cu teza *Introducere în filosofia artei actorului*. Este profesor la Facultatea de Teatru și Televiziune a Universității „Babeș-Bolyai” și la Universitatea California Irvine, SUA.

A pus în scenă spectacole care l-au consacrat ca un creator de forță al scenei, original și rafinat. A montat în jur de o sută de producții în România, Marea Britanie, Belgia, Franța, Canada, Egipt, Austria, Ungaria, Finlanda, Iugoslavia, Brazilia. Toate, realizări teatrale de excepție, multe dintre ele au fost premiate: *Don Quijote* după Cervantes, *Noaptea Walpurgiei* de Venedikt Erofeev, *Electra* după Eschil și Euripide, *Woyzeck* de Georg Büchner, *Experimentul Iov* după Cartea lui Iov, *Exact în același timp* de Gellu Naum, *Timon din Atena* de W. Shakespeare, *Richard al II-lea* de W. Shakespeare, *Antigona* de Sofocle, *Săptămîna luminată* de Mihail Săulescu, *Richard al III-lea* de W. Shakespeare, *Lecția* de Eugen Ionesco, *Afară în fața ușii* de W. Borchert, *Cu ușile închise* de J.P. Sartre, *Oedip salvat* de Radu Stanca.

A publicat volume de studii de teatru, proză narativă scurtă, poeme, precum: *Un zeu aproape muritor* (povestiri, 1982), *Cercul de aur* (studiu pe tema puterii în opera lui Shakespeare, 1985), *Redescoperirea actorului* (teorie teatrală, 1985), *Act și mimare* (studii de teorie teatrală, 1989), *Exorcisme* (proza scurtă, 1996), *Istории pe care n-am să le scriu* (povestiri, 1998), *Scene intime. Scene de masă* (povestiri, 2001), *Omphalos* (povestiri, 2001), *Autoportret cu himere* (povestiri, 2001), *Memoriile hingherului* (povestiri, 2004), *Povestiri cu umbre* (2006), *Mască și iluzie* (studii, 2007), *În Balkanya, eu și ceilalți demoni* (poeme, 2011), *Până una-alta* (poeme și prozoeme, 2013). I-au fost dedicate trei albume-monografie: *Trilogia Dublului* (București, Ed. Unitext, 1997), *MĂNIUȚIU. Imagini de spectacol* de Cipriana Petre-Mateescu (Cluj, Ed. Idea, 2002) și *Dansând pe ruine* de Dan C. Mihăilescu (Cluj, Ed. Idea, 2006).

De-a lungul celor 38 de ani de carieră a primit un număr impresionant de premii: Premiul pentru întreaga activitate regizorală, UNITER 2014, Premiul pentru originalitate în creația regizorală, pentru spectacolul *Lecția* de Eugen Ionescu, la Festivalul Național de Teatru „I.L. Caragiale”, ed. a III-a 1992, Premiul Publicului, pentru spectacolul *Don Quijote*, după Cervantes, Teatrul Național Târgu-Mureș, la Festivalul Internațional de Teatru *Fest⁽ⁱⁿ⁾ pe Bulevard*, Teatrul Nottara, 2015, Premiul criticii UNITER pentru regie, pentru spectacolul *Afară, în fața ușii* de W. Borchert, 1991.

Multe dintre montările lui au fost premiate ca Cel mai bun spectacol: *Oedip Salvat* de Radu Stanca (Festivalul de Teatru pentru Tineret, 1977), *Cu ușile închise* de J.P. Sartre (Revista Tribuna, 1982), *Richard al III-lea* de W. Shakespeare (UNITER, 1993), *Timon din Atena* de W. Shakespeare (Festivalul Shakespeare de la Gdansk, 1999), *Woyzeck* de G. Büchner (UNITER, 2006), *Noaptea Walpurgiei* de Venedikt Yerofeyev (Festivalul de Dramaturgie Contemporană Brașov, 2009).

Teatrul Maghiar de Stat din Cluj i-a acordat Premiul „Vlad Murgur“ (în 2006) iar de la UNITER a obținut Premiul pentru cel mai bun regizor pentru spectacolele : *Richard al II-lea* de W. Shakespeare (1997), *Exact în același timp* de Gellu Naum (2003) și *Experimentul Iov* (2004). De asemenea, Revista Flacăra l-a recunoscut drept Cel mai bun regizor al anului, printr-o distincție oferită în 1998.

Spectacolul *Electra* a câștigat Premiul pentru cea mai bună dramaturgie și Premiul pentru cea mai bună regie la Festivalul de Teatru Antic de la Merida, Spania (2008).

Au primit Marele premiu spectacolele: *Antigona* de Sofocle (Festivalul Piatra Neamț 1995) și *Săptămîna luminată* de Mihail Săulescu (Festivalul Brașov 1994) iar Festivalul Național de Teatru „I.L. Caragiale“ 1993 i-a decernat și trofeul orașului București.

Revista culturală Cuvîntul i-a acordat Premiul de Excelență în Teatru, în 2005, iar Fundația Culturală Română, Premiul Interferențe, pentru Contribuția excepțională la promovarea teatrului românesc în afara granițelor, în anul 2000.

Scenograful

Adrian Damian

După absolvirea Facultății de Teatru și Televiziune din Cluj Napoca, și-a continuat studiile la UNATC București, absolvind la Secția Scenografie în 2010. A semnat până în prezent peste patruzeci de scenografii, în teatre importante din România cum ar fi: Craiova, Cluj, Iași, Timișoara, Teatrul Maghiar de Stat din Cluj-Napoca, Târgu-Mureș, Sibiu etc., colaborând cu importanți regizori, precum Radu Afrim, Radu Alexandru Nica, Peter Schnider, Roberto Bacci, Alexander Hausvater, Ada Lupu etc.

Un loc aparte în cariera sa îl reprezintă colaborarea cu regizorul Mihai Măniuțiu, alături de care a realizat 19 spectacole, dintre care *Viața e vis*, la Teatrul Național din Timișoara, spectacol nominalizat în 2013 de juriul UNITER pentru cea mai bună scenografie a anului, sau *Domnul Swedenborg vrea să viseze*, la Teatrul Național din Iași, spectacol laureat cu premiul Cel mai bun spectacol la Festivalul de Teatru de la Oradea.

În 2014 a colaborat cu regizorul Robert Wilson ca scenograf asociat, pentru spectacolul *Rinocerii*, la Teatrul Național din Craiova, iar spectacolul *Tihna*, realizat în regia lui Radu Afrim a câștigat în 2015 Premiul pentru cel mai bun spectacol la Festivalul de teatru Atelier, de la Sfântu Gheorghe și a fost nominalizat la cel mai bun spectacol al anului, de juriul UNITER, iar scenografia a fost nominalizată la Premiile Criticilor de Teatru din Ungaria.

În 2015 este premiat de Uniunea Artiștilor Plastici pentru scenografiile sale și este laureat cu premiul UNITER pentru scenografia spectacolului *Cântăreața cheală*, realizat la Teatrul Național din Iași, în regia lui Radu Alexandru Nica.

Coregrafa

Andrea Gavriliu s-a născut la 2 septembrie 1985, în Sfântu Gheorghe, a absolvit în 2008, Facultatea de Teatru și Televiziune din Cluj-Napoca, la clasa profesorului Bács Miklós, secția Actorie. Din 2007 până în 2014 a fost actriță la Teatrul Tineretului din Piatra Neamț, unde a jucat în spectacole montate de Radu Afrim, Alexandru Dabija, Ana Mărgineanu și alții. Tot aici și-a început și activitatea coregrafică, pasiune născută încă din copilărie, pe când urma cursuri de balet, în orașul natal.

În 2011 a început cursurile de masterat în Artă Coregrafică, la UNATC București, clasa prof. dr. Raluca Ianegic, când a realizat spectacolul „Zic Zac”, care i-a adus în 2014 Premiul Special al Senatului UNITER pentru teatru-dans și participări la numeroase festivaluri, atât în țară, cât și peste hotare. Acest lucru i-a deschis oportunitatea de a crea, în 2015, „Hotel PM”, la Teatrul German de Stat Timișoara, „Dezorient Express” la Teatrul Clasic *Ioan Slavici* din Arad și „Sărbătoarea primăverii” de Igor Stravinski la „M Studio” din Sfântu Gheorghe.

Printre cele mai noi colaborări cu regizorii se numără cea cu Radu Afrim, pentru „Bizoni. Fabulă urbană 1”, „Girafe. Fabulă urbană 2” de Pau Miró (Teatrul Național *Radu Stanca* Sibiu), „Castingul Dracului” (Compania *Tompa Miklós* a Teatrului Național din Târgu Mureș); cu Mihai Măniuțiu, a realizat coregrafia pentru „Lecția” de Eugen Ionesco (Teatrul Național *Radu Stanca* din Sibiu), „La ordin, Führer!” de Brigitte Schwaiger (Teatrul Municipal *Aureliu Manea* din Turda), „Goldberg Show” după George Tabori (Teatrul Național *Vasile Alecsandri* Iași), „Vertij”, alături de Vava Ștefănescu și „3 ore după miezul nopții”, în ultimele două având și rolul de interpretă.

Anul trecut a realizat coregrafia spectacolului „Hyokkori Hyotanjima”, la Bunkamura Theatre Cocoon din Tokyo, în regia lui Kazuyoshi Kushida, iar anul acesta a colaborat pentru prima oară cu Opera Națională din Iași, pentru coregrafia spectacolului „Văduva veselă” de Franz Lehár, în regia lui Andrei Șerban.

Prezentarea interpreților

Catrinel Dumitrescu

Numele ei este sinonim cu valoroase însușiri umane și profesionale, care o fac unică în peisajul teatral bucureștean: noblețe, sensibilitate, grație, fragilitate, seriozitate, modestie. Ca să nu mai vorbim despre talentul lui Catrinel Dumitrescu, o condiție sine-qua-non a impresionantei ei cariere artistice.

Dascăl i-a fost maestrul Octavian Cotescu. De la el a învățat că pe scenă se spune necondiționat adevărul, că arta e senină, că vocația artistică e ceva ce ai înăuntrul tău de când te naști și trebuie să-i consacri toată viața, fără să aștepti nimic în schimb. Și, mai ales, că teatrul se face cu dragoste și încredere. Și pe toate acestea le-a dus cu generozitate mai departe.

”Dragostea e lucrul cel mai important pe care trebuie să-l știe un om; să dai oamenilor ce vrei tu să primești de la ei, să ai încredere, să nu te prefaci că ai mai mult de oferit decât ai de fapt, să faci ceva, nu să fii cineva, să nu rănești... așa m-au învățat părinții mei. Cu lecția asta am trăit” spunea într-un interviu.

În stagiunea actuală a Teatrului *Nottara* o mai puteți vedea și în: *Un pic prea intim* de Rajiv Joseph, în regia lui Cristi Juncu, *Aici nu-i de joacă* după Pauline Daumale (spectacol căruia îi semnează regia), *Portugalia* de Zoltan Egressy, în direcția de scenă a lui Victor Ioan Frunză și *Aniversarea* de Thomas Vinterberg și Mogens Rukov, în regia lui Vlad Massaci.

Andi Vasluianu este actorul care apare înaintea publicului cu modestie, dar și cu profesionalism. Știe că poate avea cu ușurință multe realizări în meseria sa, dar nu se lasă sedus de acest gând, ci este preocupat de calitatea jocului său și de relația sinceră cu privitorul. Este discret și rafinat, instruit și echilibrat; are multă putere de muncă și este considerat un bun partener de joc, corect și eficient. Privește fiecare nou rol cu responsabilitate, respect și cu o maturitate, care îi întrece vârsta.

Dintre proiectele sale cinematografice (unde a trecut de 50 de roluri!) amintim: *Rămâi cu mine* (2013, serial TV produs de HBO), *Despre oameni și melci* (2012, regia: Tudor Giurgiu), *Minte-mă frumos* (2012, regia: Iura Luncașu), *Biblioteca Pascal* (2011, regia: Szabolcs Hajdu), *Periferic* (2010, regia: Bogdan George Apetri), *Cealaltă Irina* (2009, regia: Andrei Gruzsniczki), *California Dreamin' (Nesfârșit)* (2007, regia: Cristian Nemescu), *Hârtia va fi albastră* (2006, regia: Radu Muntean).

Alături de realizările sale din lumea filmului, enumerăm și câteva din lumina scenei: *Furtuna* de William Shakespeare (regia: Cristi Juncu), *Azilul de noapte* de Maxim Gorki (regia: Cristi Juncu), *Casa Zoikăi* de M. A. Bulgakov (regia: Lucian Sabados), *Călătoria domnului Perrichon* de Eugène Labiche (regia: Alexandru Dabija), *Din viața insectelor* de Karel & Josef Capek (direcția de scenă: V.I. Frunză), *Don Juan sau dragostea pentru geometrie* de Max Frisch (regia: Alexandra Penciu), *Miriam W.* de Savyon Liebrecht (regia: Radu Afrim) – la Teatrul Dramatic Toma Caragiu din Ploiești; *Costumele* (o producție a Companiei Passe Partout Dan Puric); *Jocul de-a adevărul* de Lia Bugnar (regia: Lia Bugnar și Dorina Chiriac) – la Teatrul Metopolis; *Iluzii* de Ivan Vârâpaev (regia: Cristi Juncu), *Shape of Things* (Forma lucrurilor) de Neil LaBute (regia: Vlad Massaci), *Capra cu trei iezi*, după Ion Creangă (regia: Alexandru Dabija) – la Teatrul ACT.

Stefan Lupu este un artist neliniștit, un performer care explorează forme teatrale noi și care crede că un (dans-)actor trebuie să fie multifuncțional. Așa că cere mult de la el, dar și de la oamenii alături de care lucrează, iar asta face ca fiecare întâlnire pe scenă să fie una care să conteze. Pentru că teatrul îi oferă răspunsurile la întrebările esențiale, dar deschide și noi căutări.

S-a născut pe 8 mai 1985, iar în 2008 a absolvit Facultatea de Teatru și Televiziune, din cadrul Universității Babeș Bolyai, din Cluj-Napoca, la clasa prof. Miklos Bács, unul dintre mentorii săi. Vrând să se dezvolte pe mai multe planuri, să exploateze mai multe zone de creație, între 2008-2009 a studiat Arta Actorului de Film, la UNATC I.L. Caragiale București, iar apoi a urmat cursurile doctorale de Studii Teatrale Aplicate, în cadrul aceleiași instituții, la clasa prof. Gelu Colceag.

Crede că libertatea este vitală pentru creație, dar și entuziasmul, disciplina, curajul și credința în ceea ce faci. Este angajat la Teatrul Mic, dar colaborează ca actor, coregraf, dansator și chiar regizor, cu teatre importante din București și din țară.

Imagini din spectacol și programarea reprezentațiilor: www.nottara.ro

Persoană de contact:

Paula Varga

Marketing și Comunicare

Teatrul Nottara

e-mail: paula.varga@nottara.ro

marketing@nottara.ro